ČESKOMORAVSKÝ ODBOROVÝ SVAZ ŠKOLSTVÍ ČMOS

TÝDENÍK ŠKOLSTVÍ

35 8. LISTOPADU 2017 XXV. ROČNÍK

FOTO: Alena TUČÍMOVÁ

Ocení ředitelé pedagogy, kteří žáky přirozeně vychovávají?

Opakovaně si stěžujeme, jací žáci sedí ve školních lavicích. Obáváme se jejich sílící agrese, neustupující šikany a nejen slovního násilí. Nelíbí se nám jejich vulgární projev, ztráta úcty k autoritě, rodičům a učitelům.

Rodinná výchova představuje největší bohatství, které rodiče vkládají do osobnosti svých dětí v předškolním věku. Do školy přichází žák již vychovaný nebo nevychovaný. Škola na tom může ještě něco změnit, možná vylepšit a upevnit postoje, ale zázraky nedokáže.

Kam se ve škole poděla výchova estetická, mravní, pracovní, rozumová, technická či výchova k vlastenectví, toleranci náboženství, úctě k tradicím? Přitom každý učitel by ocenil, kdyby jeho žák uměl na chodbě aspoň slušně pozdravit. Kdyby si ve třídě sundal čepici, nekouřil o přestávce na záchodě, přezouval se, neničil lavici, nešikanoval spolužáky a neurážel učitele.

Žádný ředitel školy ani inspekce nevyžadují, aby učitelé cíleně vychovávali. Školní vzdělávací programy jsou o něčem jiném. Inkluze a státní maturita taky. Mnohem důležitější jsou tematické nebo individuálně vzdělávací plány, pečlivé zaznamenávání údajů do třídní knihy a katalogů, vyplňování dotazníků a statistického hlášení, dopisy rodičům, nekonečné seriály školení, dohledy na chodbě a v jídelně.

Přesto ve školách někdy i vychováváme. Třeba tím, že se zkušená učitelka nebo přísný a spravedlivý učitel stanou dobrým osobním vzorem neposedným žákům. Když si získají ve třídě přirozenou autoritu. Když jim žáci rozumějí a naslouchají. Když jim dokážou srozumitelně vysvětlit, proč se mají přezouvat a nekouřit na záchodě. Proč není vhodné popíjet v hodině kávičku z automatu, proč se do školy nenosí alkohol a drogy. Ruku na srdce, kolik máme takových učitelů? A ocení je ředitel za to, jak na své žáky přirozeně působí, jak je citlivě vychovávají? Sotva.

Stanislav JUGA

Člověk je takový, jaké jsou jeho skutky. **Alberto Moravia**

Zápisník

Bratři Čapkové

V úterý 14. listopadu se v pražském Paláci YMCA uskuteční přednáška Bratři Čapkové mládeži a dětem. Kristina Váňová, ředitelka Památníku Karla Čapka ve Staré Huti, představí vztah Karla i Josefa Čapka k dětem a mladým lidem. Zájemci si budou moci prohlédnout jindy uzavřenou střechu Paláce. **zm**

Soutěž Procter & Gamble

Až do 20. listopadu se můžete registrovat do prvního globálního ročníku soutěže společnosti Procter & Gamble – P&G CEO CHALLENGE. Vítězové se zúčastní mezinárodní konference „P&G 2018 Signal" v Cincinnati. Více informací o projektu na www.pgceochallenge.eu. **zm**

Zdravohrátky

Pardubický kraj zahájil sérii propagačních akcí, kterými chce zvýšit zájem o studium ve svých čtyřech středních zdravotnických

školách. Projekt nazvaný Zdravohrátky se uskutečnil ve Střední škole zdravotnické a sociální Chrudim. Zájem žáků byl vysoký, i proto se Zdravohrátky uskuteční v každém ze čtyř okresů. **čtk**

Červený kříž dětem

V říjnu odstartovala společná iniciativa společností Procter & Gamble, COOP a Českého červeného kříže na podporu dětí. Při nákupu každého produktu P&G v obchodu COOP bude jedno procento z jeho ceny směřovat do azylových domů pro matky s dětmi. **zm**

KRESBA: MILAN KOCMÁNEK

„Všichni nám chtějí zvýšit platy s rozlišením pro dobré a špatné učitele. Já myslím, že by spíš měli uvažovat v kategoriích aspoň nějaký a vůbec žádný učitel!"

Aplikace o rizicích a bezpečnosti internetu

Zvýšit povědomí učitelů o rizikovém chování a bezpečnosti na internetu má nová aplikace nazvaná E-Bezpečí HD. Vyvinulo ji Centrum prevence rizikové virtuální komunikace Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Jejím cílem je nenásilnou formou seznámit učitele s vybranými tématy z oblasti IT bezpečnosti a kyberkriminality.

Aplikace má nyní šest klíčových kapitol a tři výzkumné části. S dalšími aktualizacemi ji bude Centrum rozšiřovat a doplňovat. Zaměřuje se především na kyberšikanu, kybergrooming, sexting, nebezpečné výzvy, hoax, spam a takzvaný webcam trolling.

Kromě částí, které jsou zaměřeny na jednotlivé rizikové fenomény, obsahuje aplikace kapitolu věnovanou výsledkům výzkumů cílených na české děti a jejich rizikové chování v internetovém prostředí, například informace o rizikovém seznamování se dětí v kyberprostoru. Aplikaci si lze zdarma stáhnout v AppStoru – E-Bezpečí HD. **čtk**

Lidé jsou pro povinný rok ve školce

Většina obyvatel České republiky souhlasí se změnami, jež zavedla novela školského zákona. Vyplývá to z průzkumu, který v září provedlo Centrum pro výzkum veřejného mínění.

Pro povinný poslední rok předškolního vzdělávání, který novela zavedla od letošního září, se vyslovilo 69 procent respondentů. O tři procenta méně jich souhlasí s místem v mateřských školkách pro každé dítě starší dvou let, což má stát garantovat od roku 2020. Zákaz propouštění učitelů na léto schvaluje 56 procent populace, jednotné přijímací testy na maturitní obory mají podporu u 55 procent dotázaných. Možnost domácího vzdělávání podporuje 46 procent. Podíl negativních odpovědí převážil u inkluze dětí se speciálními potřebami do běžných škol, kde je proti 60 procent respondentů. Proti povinné maturitě z matematiky, kterou mají od roku 2021 zavést gymnázia, brojí 63 procent dotázaných. **čtk**

Deset tisíc studijních oborů v Brně

Z více než deseti tisíc studijních oborů si mohli vybírat studenti na veletrhu pomaturitního vzdělávání Gaudeamus, který proběhl na brněnském výstavišti. Kromě českých vysokých škol se zde prezentovaly třeba i čínské univerzity, kterých bylo na veletrhu čtyřicet šest. Po České republice se s největším počtem univerzit (51) představila Velká Británie. Celkově bylo na 24. ročníku veletrhu zastoupeno sedmnáct zemí a 330 vystavovatelů.

Většinu škol reprezentovali jejich současní studenti, kteří se snažili přilákat zájemce informacemi o studiu. Poutali pozornost uchazečů různými ukázkami prací či přístroji. Například Univerzita obrany nabízela zájemcům řídit leteckou dopravu na simulátoru nebo si sednout do vystaveného obrněného transportéru. **čtk**

Inspekce zhodnotila první rok inkluze ve školách

V září jsme vstoupili do druhého školního roku společného vzdělávání. Navzdory určitým výhradám odborné i laické veřejnosti se školy vesměs snaží, aby inkluzivní vzdělávání plnilo své cíle.

Podle říjnové zprávy České školní inspekce z několikaměsíčního monitoringu ve školách vyplývají jednoznačné závěry.

Školy bojují s nejednotným výkladem právních a metodických materiálů a také s nedostatečnou metodickou podporou. Chybí například zveřejňování příkladů dobré praxe, které by učitelům a vychovatelům pomohlo nacházet vhodné výchovné a vzdělávací postupy.

Personální zabezpečení

Inspekce ve své zprávě konstatuje, že společné vzdělávání se neobejde bez dostatečného personálního zajištění, proto je zapotřebí vytvořit podmínky a získat finance, aby školy měly možnost získat školní speciální pedagogy a psychology, ale především aprobované asistenty pedagogů. Ukazuje se rovněž, že by školám výrazně pomohlo zjednodušení administrativních procesů spojených s inkluzí.

Inspektoři ČSI si ve své zprávě všímají toho, na co si stěžuje celá řada škol a pedagogů: narůstajícího objemu administrativy. České školy se ale obvykle s administrativním molochem dokážou nakonec s úspěchem poprat, o čemž svědčí i to, že většina z nich zvládla včas a dobře zanést do svých školských vzdělávacích plánů změny, které přinesla změna rámcového vzdělávacího programu.

Zatímco pedagogové ze škol postupně přijímají inkluzi jako běžnou součást své práce, trochu jiná je situace ve sféře zájmového vzdělávání. Zejména u středisek volného času zjistila inspekce, že tato školská zařízení dosud nevnímají společné vzdělávání jako skutečnost, která se jich rovněž týká. Také platí, že pokud zákonný zástupce středisku volného času informace o svém dítěti nesdělí, zařízení se o jeho potřebách nijak nedozvědí.

Školám se ve většině případů dařilo poskytovat doporučená podpůrná opatření, nicméně některé z nich poukazovaly na dlouhou dodací lhůtu speciálních učebnic nebo pomůcek pro žáky s mentálním handicapem či tělesným postižením. Učitelé často zmiňují i malou nabídku na trhu, která navíc není pro žáky vždy vhodná.

Nekvalifikovaní asistenti

Přibližně v pětině škol nejsou stále formálně obsazeny pozice výchovného poradce a metodika prevence a tyto funkce vykonává ředitel školy nebo pověřený učitel. Pouze necelá čtvrtina škol má obsazenu funkci speciálního pedagoga nebo školního psychologa.

Specifickou kapitolou v rámci společného vzdělávání jsou asistenti pedagoga. Alespoň jednoho asistenta měla v uplynulých měsících čtvrtina mateřských škol, dvě třetiny základních a necelá čtvrtina středních škol a jejich počty pozvolna rostou.

Vzhledem k nízkému platovému ohodnocení těchto pracovníků jejich počet neodpovídá skutečným potřebám a školy jsou nuceny přijímat nekvalifikované osoby, které si doplňují potřebné vzdělání až po přijetí do pracovního poměru.

Poradny nestíhají

Inkluze rovněž zatížila poradenská zařízení. Ta sice stíhají dodržovat tříměsíční lhůty na poskytnutí služeb, ale téměř dvě třetiny z nich přiznávají, že se tak děje jenom za cenu omezení jiných poradenských aktivit. Pracoviště, kterým se nedaří tříměsíční lhůty dodržovat, nepřijímají další žádosti, čímž porušují zákon o poskytování poradenských služeb.

Co říkají čísla

Podle zprávy České školní inspekce poklesl u základního vzdělávání ve srovnání se školním rokem 2015/2016 podíl jak speciálních škol (z 9,4 na 8,4 procenta), tak i škol, ve kterých jsou zřízeny speciální třídy (z 13,8 na 19,9 procenta).

Také u středního vzdělávacího stupně došlo k meziročnímu poklesu podílu speciálních škol (z 11,6 na 10,6 procenta), mírně poklesl i počet škol, ve kterých jsou zřízeny speciální třídy (z 16,9 na 16,7 procenta).

Podíl dětí a žáků se speciálním výchovným plánem aktuálně dosahoval v mateřských školách 3,5 procenta, v základních školách zhruba 11 procent a ve středních školách okolo pěti procent z celkového počtu žáků.

Romana SLANINOVÁ

Školské odbory: informace, fakta, argumenty

Hodnocení letošního ročníku EXOD proběhlo v Opavě

Letošní rok přivítala ve dnech 6. až 8. října aktiv vedoucích celostátních základen EXOD Opava, bývalé hlavní město Slezska, dnes třetí největší město Moravskoslezského kraje. Více než třicet účastníků aktivu dorazilo do domova mládeže střední zemědělské školy, kde bylo zajištěno ubytování.

FOTO: AUTOR

Pracovní setkání s hodnocením činnosti EXOD za rok 2017 se odehrálo večer v příjemném prostředí restaurace Split a jako již tradičně jej zahájily gratulace jubilantům. Je to neuvěřitelné, ale v intervalu 55 až 80 let to bylo celkem jedenáct oslavenců. Zde je vidět, jak stárneme, ale jak na druhé straně vyplynulo ze zaslaných hodnocení základen i přehledné tabulky, sil i elánu mají všichni stále dost.

Pro rok 2017 bylo připraveno úctyhodných 39 základen, z nich se uskutečnilo 34; prošlo jimi prozatím téměř 1 100 účastníků, téměř 200 kolegů ze Slovenska a přes 230 členů našeho odborového svazu. Průměrná cena základny 4 826 Kč se oproti té loňské zvýšila jen nepatrně, asi o 200 Kč, ale úroveň ubytování i zajištěné stravy a program základen zůstaly na vysoké úrovni a byly velmi kladně hodnoceny všemi účastníky. Uplynulý rok byl jako vždy velice úspěšný bez větších výkyvů a dramatických změn.

Nově v programu zazněla zpráva i s navazující diskuzí o získání akreditace pro EXOD jako vzdělávací program pro pedagogy v činné službě. Cílem je umožnit pedagogům novou alternativu sebevzdělávání v systému DVPP.

V sobotu jsme vyrazili na exkurzi po Opavě. Začínali jsme na hřbitově, kde jsme pod vedením odborného pracovníka opavského archívu strávili větrnou hodinu a půl poznáváním významných osobností Opavska i jejich životních osudů. Závěr prohlídky patřil místu posledního odpočinku „barda slezského lidu" Petra Bezruče se sochou Maryčky Magdonové. Poté jsme si prohlédli historické centrum města a vylezli na „ptačí vršek" pro skupinovou fotografii. Naše nová průvodkyně nám poutavě přiblížila historii Opavy, stavební památky všech architektonických stylů od románského slohu až po poválečnou „sorelu", jejíž stavby dodnes hyzdí město. Viděli jsme i legendární obchodní dům Breda, budovy opery i nejstaršího muzea v Československu, dokonce i části kolejí, kudy jezdívaly tramvaje.

Slunečné odpoledne patřilo návštěvě státního zámku Hradec nad Moravicí, který vlastně tvoří zámky dva – bílý zámek, sídlo šlechtické rodiny a jejich hostů, kdy prim hrál slavný Ludwig van Beethoven, červený zámek pak sloužil jako hospodářské zázemí, dnes s vyhlášenou restaurací, kde se konají svatby. A protože byla sobota, viděli jsme rovnou tři. Vyhlídková jízda autobusem po městě jen podtrhla krásný zážitek z celé Opavy a jejího blízkého okolí.

Večerní program nejprve vyzněl trochu unaveně, protože všichni vedoucí prožili skutečně náročný a vyčerpávající den. Nakonec se ale povídalo do pozdních hodin. Na závěr snad už jen velké poděkování Marušce Věntusové za přípravu krásného víkendu, Martě Tylové, předsedkyni OROS Opava a Radce Gatíkové, předsedkyni ZO při OROS Opava, za milé přivítání a čas, který nám věnovaly.

Jiří MICHAL

Musí být v platovém výměru uvedena minimální mzda?

Pokud zaměstnanec nedosáhne na minimální mzdu, má nárok na to, aby byly v platovém výměru uvedeny platné částky minimální či zaručené mzdy?

Náležitosti platového výměru závazně určuje ustanovení § 136 zákoníku práce, kde je v odst. 1 a 2 uvedeno:

Zaměstnavatel je povinen vydat zaměstnanci v den nástupu do práce platový výměr, který musí být písemný.

V platovém výměru je zaměstnavatel povinen uvést údaje o platové třídě a platovém stupni, do nichž je zaměstnanec zařazen, a o výši platového tarifu a ostatních pravidelně měsíčně poskytovaných složek platu. Termín a místo výplaty je nutno v platovém výměru uvést, pokud tyto údaje neobsahuje smlouva nebo vnitřní předpis. Dojde-li ke změně skutečností uvedených v platovém výměru, je zaměstnavatel povinen tuto skutečnost zaměstnanci písemně oznámit včetně uvedení důvodů, a to nejpozději v den, kdy změna nabývá účinnosti.

Zákoník práce tedy neukládá povinnost uvádět v platovém výměru výši minimální mzdy nebo zaručené mzdy, a to ani v případě, že výše platového tarifu a ostatních (započitatelných) složek platu úrovně minimální či zaručené mzdy nedosahují a zaměstnanci náleží doplatek k platu podle § 112 odst. 3 zákoníku práce.

Vít BERKA

Každý učitel se má ptát, v čem se může zlepšit

Jak se učí české děti? Málo, nebo hodně? Jsou při procesu dostatečně motivovány a odpovídá současný způsob výuky tomu, jaký je současný svět? Tak se zeptá každý, kdo se zajímá o míru efektivity české výuky i o to, zda se žáci učí a následně doma připravují správným způsobem.

Obecně vzato se žáci a studenti u nás učí hodně. Například takový student gymnázia má týdně v průměru 35 hodin výuky a především v době kolem čtvrtletí či pololetí píše každý den minimálně jeden test. Zásadní otázkou ovšem je, zda to, co se učí, je důležité či aktuální.

Role učitelů se mění

„Pamětní učení je bezpochyby důležité, nemůžeme od něj ustoupit úplně, ale na druhou stranu by nemělo být hlavní náplní přípravy. Dítě, které na druhém stupni základní školy dokáže odříkat poučku o rozdílu mezi volným a těsným přívlastkem, ale v psaném projevu pak pravidlo nedokáže aplikovat, je často bráno jako lepší žák než ten, který používá interpunkci správně, ale při zkoušení nedokáže vysvětlit, jaký je mezi přívlastky rozdíl," říká Tomáš Ficza, učitel z pražského Gymnázia U Libeňského zámku.

V tom, aby se tento stav změnil, mohou hodně napomoci sami pedagogové. A dobrou zprávou je, že mnozí si to uvědomují a podle toho k výuce přistupují: „Role učitele se mění, i když stále přetrvává snaha některých učitelů předat co nejvíce informací podle předem připravených výukových plánů bez ohledu na potřeby žáků. Je zde ale velká skupina pedagogů, kteří si uvědomují, že již nejsou hlavním zdrojem informací, a kteří se více soustředí na učení dovedností. Znalosti jsou bezesporu důležité, je však potřeba předávat je jednak v kontextu, jednak s ohledem na vývoj společnosti," je přesvědčen Michal Orság, ředitel vzdělávací organizace EDULAB. Ostatně změna pedagogického přístupu je nutná i vzhledem k tomu, že současná mladá generace je díky všudypřítomnému vlivu moderních technologií podstatně jiná, než byla před dvaceti lety.

„Tato generace, které se také někdy přezdívá digitální domorodci, žije v online prostředí, zejména na sociálních sítích. Tyto děti se narodily do světa, ve kterém jsou moderní technologie běžnou součástí života, a na tuto změnu musí reagovat i učitelé. Dovednosti jako kritické myšlení, orientace v online světě, prezentační schopnosti, kreativita nebo schopnost spolupráce či samostatného rozhodování budou v životě dětí, které nyní připravujeme na pracovní pozice, které ještě ani neznáme, zcela jistě využitelné za deset, dvacet nebo třicet let," vysvětluje M. Orság.

Příliš informací škodí

Změny však neprobíhají tak rychle, jak by bylo zapotřebí. Možná proto české děti vykazují v mezinárodních průzkumech a srovnáních průměrné a někdy až podprůměrné výsledky.

„Stále výrazně převažuje frontální výuka, kdy učitel pracuje s celou třídou, což mu neumožňuje diferencovat výuku vzhledem k individuálním rozdílům mezi žáky z hlediska schopností, tempa práce, stylů učení, potřeb, zájmů apod. Výzkumy opakovaně ukázaly vysoké zastoupení frontální výuky ve srovnání s vyspělými zeměmi (71 procent vyučovacího času), nejmenší zastoupení ze sledovaných zemí ve využívání experimentů (4 procenta) a také velmi nízké zastoupení badatelských aktivit, v nichž žáci mají za úkol něco objevit, řešit problémy (6 procent)," upozorňuje profesorka Vladimíra Spilková z Filozofické fakulty Univerzity Pardubice.

„Přitom čeští studenti jsou inteligentní a mají zájem o výuku, ale množství informací, které se musí naučit, je někdy zdrcující. Ti přemýšliví pak často vidí, že vrstevníci, kteří potlačují svůj úsudek a raději se věnují pamětnímu učení, jsou bráni jako chytřejší. Pro kriticky přemýšlející jedince je tento prvek neuvěřitelně demotivující. V mezinárodních srovnávacích zkouškách končíme na průměrných místech především proto, že zkoušky jsou nastaveny tak, aby se prokázala schopnost studentů přemýšlet, řešit problémy a pracovat se zdroji. A na to nejsou naši studenti zvyklí," domnívá se T. Ficza.

Nebojme se změn

Potřebné pozitivní změny přicházejí také se zaváděním formativního hodnocení. „Právě ono poskytuje žákům i rodičům přesné informace o tom, co už žák dobře umí, co zvládá s pomocí učitele, kde má problémy, na co je třeba se zaměřit, co konkrétně pro zlepšení udělat. S důrazem na autonomní učení u žáků je třeba je důsledně vést k sebereflexi a sebehodnocení. Školy, kde se učí tímto způsobem, jsou dokladem efektivity těchto postupů a důležitou inspirací pro ostatní," míní V. Spilková.

„České školství potřebuje moderní přístup orientovaný na žáka, modernizaci vzdělávání, osvěžení pedagogických fakult, ale hlavně je zapotřebí, aby se každý učitel podíval sám na sebe a řekl si, jestli není potřeba se v něčem zlepšit. Výmluva, že to takto fungovalo desítky let, tak proč by to nemohlo fungovat teď, je scestná. Vždyť například v průmyslu, zemědělství, cestování, lékařství, IT se neustále posouváme kupředu, ale ve školství to odmítáme. Neobviňujme proto pouze žáky a studenty, oni jsou pouhou vizitkou našeho školství," domnívá se T. Ficza.

Romana SLANINOVÁ

Zvýšení minimální a zaručené mzdy od roku 2018

Je již publikováno rozhodnutí o zvýšení minimální měsíční mzdy a zaručené mzdy na příští rok?

Ve Sbírce zákonů ČR, částce 101 rozeslané dne 13. 9. 2017, je publikováno nařízení vlády č. 286/2017 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Novela nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018. Podle § 2 vládního nařízení činí základní sazba minimální mzdy 73,20 Kč za hodinu nebo 12 200 Kč za měsíc. Nejnižší úroveň zaručené mzdy je uvedena v § 3 takto:

*	**	***
1	1 a 2	12 200
2	3 a 4	13 500
3	5 a 6	14 900
4	7 a 8	16 400
5	9 a 10	18 100
6	11 a 12	20 000
7	13 a 14	22 100
8	15 a 16	24 400

* Skupina prací ** Platové třídy
*** Úroveň zaručené mzdy v Kč za měsíc

Vít BERKA

Sleva na dani pro pracujícího studenta

Poplatník daně z příjmu má příjmy ze závislé činnosti a při zaměstnání studuje vysokou školu. Může si u zaměstnavatele uplatnit slevu na dani za studenta?

Podle § 44 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále jen „zákon o vysokých školách"), se vysokoškolské vzdělání získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu stanovenou formou studia, která vyjadřuje, zda se jedná o studium prezenční, distanční, nebo jejich kombinaci. Ustanovení § 45, 46 a 47 zákona o vysokých školách vymezuje jednotlivé typy akreditovaných studijních programů, tj. bakalářský, magisterský a doktorský.

Jedná-li se o studium některého z výše uvedených studijních programů, není rozhodující, jakou formou studium probíhá, zda se jedná o studium denní, dálkové, či o jejich kombinaci. Rovněž výdělečná činnost podle § 10 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře"), u vysokoškolského studia není rozhodující, neboť podle § 12 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o státní sociální podpoře toto omezení pro uznání soustavné přípravy na budoucí povolání platí pouze pro střední školy.

Pokud poplatník studuje vysokou školu v některém z výše uvedených studijních programů (bakalářském, magisterském či doktorském) některou z výše uvedených forem studia (prezenční, distanční či kombinovanou), je toto studium považováno za soustavnou přípravu na budoucí povolání a poplatník (student) si může u zaměstnavatele (popřípadě v podaném daňovém přiznání) uplatnit slevu na dani až do dovršení věku 26 let a v případě prezenční formy studia v doktorském studijním programu až do dovršení věku 28 let.

Vít BERKA

Odmítnutí dopravního prostředku na pracovní cestu

Na pracovní cestu určí zaměstnavatel jako dopravní prostředek auto. Zároveň stanoví, že jeden ze zaměstnanců bude řídit a ostatní zaměstnanci pojedou jako spolujezdci. Je možné, aby spolucestující odmítli dopravu určenou zaměstnavatelem?

Podle ustanovení § 153 odst. 1 zákoníku práce zaměstnavatel určuje podmínky pracovní cesty (podmínky, které mohou ovlivnit poskytování a výši cestovních náhrad), a to včetně způsobu dopravy. To samo o sobě ale neznamená, že může donutit zaměstnance, který není řidičem z povolání (a nemá tedy řízení sjednáno jako druh práce v pracovní smlouvě), proti jeho vůli, aby se na pracovní cestě přepravoval osobním automobilem, natožpak, aby v tomto vozidle vezl další zaměstnance jako spolucestující. Je na zaměstnanci, aby vyhodnotil své možnosti a schopnosti ve vztahu k tomuto způsobu dopravy a požadavku zaměstnavatele buď vyhověl, nebo ho naopak odmítl. Uvedené ustanovení zákona je třeba analogicky vztáhnout i na obecné vymezení pracovní cesty podle ustanovení § 42 ZP, tedy bez souvislosti s poskytováním pracovních náhrad.

Zaměstnanec má rovněž právo odmítnout dopravu osobním automobilem jako spolucestující, pokud by měl důvodně za to, že by takovou dopravou a za těchto podmínek byl potenciálně závažným způsobem ohrožen jeho život nebo zdraví. Pokud dává ZP ve svém ustanovení § 106 odst. 2 zaměstnanci takové právo pro případ výkonu práce, tím spíše by ho měl mít zaměstnanec ve vztahu k činnosti, která výkonem práce není.

Vít BERKA

zkušenosti nápady inspirace projekty záměry lekce příklady

Co by novému ministrovi školství poradili zkušení učitelé?

Parlamentní volby jsou za námi. V nové vládě bude zasedat i nový ministr školství. A protože svého času byla na stole myšlenka, že by jeho poradní sbor tvořili vítězové ankety o nejoblíbenějšího učitele Zlatý Ámos, obrátili jsme se na ně s otázkou, co by poradili novému ministru školství.

Jiří Luka,

Zlatý Ámos XI.:

Novému ministrovi školství bych poradil, aby se na prvním místě snažil o dohodu napříč politickým spektrem, kam má naše školství směřovat. Ono to není tak těžké definovat, chceme přece žáky/studenty učit, ne? Konsensus v této oblasti chybí a myslím, že to škodí celému systému a samozřejmě hlavně žákům. Další radou nebo spíše přáním je, aby vydržel jako lodivod co nejdéle. Třetí radou je, aby změnil rozdělování peněz ve školství. Zbytečné peníze se promrhají na různých rádoby bohulibých projektech a na platy učitelů se pak nedostává. Absolvent pedagogické fakulty pak místo nabízených 22 600 hrubého využije raději nabídku všudypřítomné reklamy na skladníka v obchoďáku za 34 000 Kč. To je dost smutné. Chceme-li kvalitu ve vzdělání, musíme pedagogy kvalitně zaplatit. A ještě bych mu popřál, aby zdravý rozum v jeho rozhodování vítězil.

Ivanka Hájková,

Zlatý Ámos XXI.:

Novému ministrovi bych poradila, aby učitelé nebyli zatěžováni zbytečnou administrativou a měli více času na učení. Větší motivací ke kvalitní práci by bylo i zvýšení platů.

Hana Pacíková,

Zlatý Ámos XXII.:

Naše mládež je vizitka společnosti. Není to klišé, je to staletími prověřená praxe. Proto pečujme o zdravou a fungující rodinu a važme si kvalitních pedagogů! Je to jeden z odkazů J. A. Komenského. Kvalitní pedagog potřebuje především podporu svých nadřízených a oporu v legislativě. Vše ostatní zvládá srdcem a svým nasazením. Přeji tedy novému ministrovi především odvahu, výdrž a zdravý selský rozum.

Lucie Andělová,

Zlatý Ámos XVI.:

První krok? Aby nečekal napřesrok… se sdělením učitelům, že ideální rodič neexistuje, ten jen ať své dítě bezpodmínečně miluje. A že neexistuje ani ideální žák.

Ema Kostrbová,

Zlatý Ámos XV.:

Novému ministrovi bych poradila, aby zastavil všechny nesmyslné experimenty, které stály ministerstvo školství strašné peníze, ale školám nejenže nepřinesly nic dobrého, ale spíše jim uškodily. Aby více naslouchal úspěšným učitelům s dlouhou praxí a spolu s nimi a rodiči jejich žáků se pokusil o to, aby znovu měli mladí lidé chuť se učit, být v budoucnu této zemi prospěšní, ať už z nich budou vysokoškolsky vzdělaní lidé, nebo šikovní řemeslníci. Kantoři na středních školách a učilištích asi nejlépe vidí, jak obrovské procento mladých nemá vůbec zájem se něco naučit. Je to alarmující a zdrcující. Naštěstí jsou i tací, kteří nám dělají radost, takže zoufalství se nás zatím nezmocnilo. Přeji ministrovi a všem kantorům hodně sil a energie do boje s leností a hloupostí.

ILUSTRAČNÍ FOTO: Alena TUČÍMOVÁ

Ivana Krumplová,

Zlatý Ámos XIII.:

Poradila bych mu, ať se obklopí lidmi z praxe, takovými, kteří pracují ve školství řadu let – skutečnými odborníky –, protože oni nejlépe znají celou problematiku a dokážou posoudit, jakým způsobem reformovat naše školství, co bude přínosem pro vzdělávání a pro naše žáky a studenty a co je naopak paskvil vytvořený v kancelářích úředníky a politiky na ministerstvu, bez znalostí skutečného stavu věcí. Každý nový ministr, který přišel, se snažil okamžitě zviditelnit nějakou inovací, ale takhle se to dělat nedá, školství má mít jednotnou koncepci, která se bude dodržovat a případně korigovat.

Jarmila Ichová,

Zlatý Ámos VI.:

Co bych poradila novému ministru školství? Mě napadá hned jedna věc, která mě pobuřuje. Školní mléko. Cena obalu je větší než cena obsahu, každý týden nás zavalí papírové krabice a tetrapakové krabičky. Děti, které mléko nepijí, si ho stejně neberou. Moje doporučení zní: zrušte mléko do škol.

Petr Martínek,

Zlatý Ámos I.:

Mám námět na největší technickou školskou změnu od doby Františka Josefa I., který, jak známo, brzy vstával a vnutil to i „všem svým národům“. Učím už přes třicet let a každou zimu mne ničí tytéž obrázky téměř spících malých dětí z prvního stupně základní školy, které jdou za tmy do školy. Navíc mnoho dojíždějících středoškoláků musí vstávat mezi 5. a 6. hodinou ranní. Můj návrh je jednoduchý: začátek výuky od devíti hodin a zkrácení vyučovací hodiny na 40 minut.

Petr Kupka,

Zlatý Ámos IV.:

Jako první krok bych udělal, že bych veřejně vystoupil a vyzval rodičovskou veřejnost k tomu, aby vedla své děti k autoritě učitelstva. Aby rodiče se svými dětmi učitelům důvěřovali a respektovali je jako profesionály, kteří to s nimi myslí dobře a odborně. Pokud nebude tato vzájemná důvěra, jsou všechny předpisy jenom cárem papíru.

Karla TONDLOVÁ

Omluva zletilého žáka

Je možné, aby školní řád stanovil, že zletilého žáka omlouvají rodiče anebo alespoň doloží důvody jeho nepřítomnosti?

Povinnost zletilého žáka je stanovena v § 22 odst. 2 písm. b) školského zákona. V § 67 odst. 1 tohoto zákona (týká se středního vzdělávání) se stanoví, že zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka je povinen doložit důvody nepřítomnosti žáka ve vyučování nejpozději do tří kalendářních dnů od počátku jeho nepřítomnosti. Školský zákon povinnost doklá-dat důvody nepřítomnosti ve vyučování ukládá v případě zletilých žáků přímo jim. Ve školním řádu proto není možné tuto zákonnou povinnost přenášet na jiné osoby, tedy ani na rodiče zletilého žáka. I v případě, že by ve školním řádu takové ustanovení obsaženo bylo, rodiče zletilého žáka by stejně nezavazovalo k žádnému jednání.

Způsobilost pro noční práci

Došlo ke změnám podmínek pro způsobilost k výkonu noční práce?

Ke změně skutečně dochází, a to změnou provedenou zákonem č. 202/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

V § 94 odst. 2 zákoníku práce dochází ke změně a nově zní:

„Zaměstnavatel je povinen zajistit, aby zaměstnanec pracující v noci byl vyšetřen poskytovatelem pracovnělékařských služeb a v případech a za podmínek stanovených pro pracovnělékařské služby zákonem o specifických zdravotních službách. Úhrada poskytovaných zdravotních služeb nesmí být na zaměstnanci požadována.“

Z jakého průměru se počítají náhrady za dovolenou?

Zaměstnanec čerpá dovolenou od 26. června do 16. července. Z jakého průměrného výdělku se určí náhrady platu za dovolenou?

Zaměstnanci přísluší za dobu čerpání dovolené náhrada platu ve výši průměrného výdělku. Způsob zjišťování průměrného výdělku upravuje § 351 až § 362 zákoníku práce. Od této právní úpravy se nelze odchýlit.

Podle § 353 zákoníku práce zjišťuje zaměstnavatel průměrný výdělek z hrubé mzdy nebo platu zúčtovaných zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z doby k tomuto období odpracované. Rozhodným obdobím je předchozí kalendářní čtvrtletí a průměrný výdělek se zjistí k prvnímu dni kalendářního měsíce po rozhodném období (§ 354 zákoníku práce). Zjištěný průměrný výdělek je používán po celé čtvrtletí následující po rozhodném období, za které byl zjištěn.

Rozhodné období pro výpočet náhrady platu za dovolenou spadá za dobu čerpání dovolené v červnu do I. čtvrtletí a za dobu čerpání dovolené v červenci do II. čtvrtletí. Při výpočtu náhrady platu za dovolenou se v uvedeném případě bude vycházet z obou rozhodných období, tj. za dobu od 26. do 30. června z I. čtvrtletí a od 1. do 16. července z II. čtvrtletí.

Na vaše otázky odpovídá Mgr. Ing. Vít Berka

Proč platy učitelů srovnáváme s průměrnou mzdou?

Glosa

Písničkář Jaromír Nohavica v jednom ze svých textů zpívá: „Jsem příliš starý na to, abych věřil v revoluci.“ I já jsem příliš starý na to, abych věřil, že v dohledné době, tedy do roku 2020, se učitelé se svým platem dostanou na úroveň 130 procent průměrné mzdy. Navíc vůbec nevím, proč se tím magickým a vytouženým číslem stalo právě oněch 130 procent. Poprvé je vyslovil už před téměř dvaceti lety ministr školství Eduard Zeman. Děti, které tehdy nebyly ještě na světě, dnes již dávno studují na vysokých školách a učitelů, kteří ministrova slova s nadějí poslouchali, už ve školách také mnoho není.

Tehdy bylo kýžených 130 procent doplněno ještě představou, že do vzdělávání by ze státního rozpočtu mělo jít 6 procent HDP. Žádný z těchto slibů, či spíše iluzorních přání, splněn nebyl. Nic na tom nemohla změnit ani přičinlivá rétorika snažící se celou věc vysvětlit tím, že vláda nepočítala s tak výrazným nárůstem HDP.

Časem se na magické číslo 130 pozapomnělo a znovu bylo vytaženo až v poslední době. I v tomto případě však zcela chybělo jakékoliv zdůvodnění, proč by učitelé měli být ideálně odměňováni na úrovni právě oněch 130 procent průměrné mzdy. Že by se vycházelo z jisté představy o tom, jakou výši učitelských platů by státní rozpočet unesl, můžeme opodstatněně odmítnout. Kdyby tomu tak skutečně bylo, tak už těch 130 procent učitelé dávno měli. Proč tedy ne třeba 120 nebo 140 procent?

A proč se onen kýžený nárůst učitelských platů stále porovnává s celostátní průměrnou mzdou? Už to je výrazně zavádějící a pro učitele diskriminační. Učitelské povolání vyžaduje vysokoškolskou kvalifikaci. Proč by se tedy jejich plat neměl porovnávat s průměrným platem vysokoškoláků? Možné odpovědi jsou dvě: jednak by to bylo statisticky mnohem složitější a jednak by to ukázalo ještě větší propad učitelských platů, než ukazuje jejich srovnávání s celostátní průměrnou mzdou.

František MORKES

Jaký máte názor na inkluzi ve školství?

Zeptali jsme se známých osobností, co si myslí o společném vzdělávání.

Jiří Žáček, spisovatel, básník, překladatel

Nemám dost relevantních informací na to, abych mohl vyslovovat soudy. Určitě je dobré dát šanci tak či onak handicapovaným dětem, ale nebylo by moudré demotivovat žáky špičkové.

Jiří Balvín, bývalý ministr kultury

Názor na inkluzi ve školství mám dvojí. Souhlasím, anebo spíše bych doporučoval, aby se zdravými dětmi chodily do jedné třídy děti tělesně postižené, ale mentálně zdravé, což je prospěšné pro obě strany a víme, že zdravé děti se naučí handicapovaným pomáhat. Ale na druhou stranu jsem naprostým odpůrcem nucené inkluze mentálně postižených dětí se zdravými.

Marie Tomsová, televizní hlasatelka

Třeba se to někomu nebude líbit, ale myslím si, že to nikomu ze zúčastněných neprospěje: ani žákům z obou stran spektra, ani učitelům.

Yvetta Blanarovičová, herečka a zpěvačka

Mám zkušenost z obecně prospěšné společnosti La Sophia, kde několik let podporujeme talentované děti s lehkou i těžkou formou handicapu. Přičemž jedno z nich každoročně absolvuje náročnou letní akademii a v současné době patří k těm nejlepším jak v základní škole, tak v ZUŠ. Žije v pěstounské péči a pokrok, který udělalo, vysoce souvisí s rodičovskou péčí a nároky, které na ně klade La Sophia. Pokud inkluze není optimálně nastavená rodič – škola, nikdy nebude fungovat. Rodiče se rádi zbavují zodpovědnosti a v některých případech diagnózu poruchy chování přesunou na učitele. V případě La Sophia byla řada dětí, které byly takhle diagnostikované. Nároky celodenní výuky či tréninků a zároveň začlenění mezi ostatní děti, rovnost v hodnocení, všímání si jednotlivců vytvořily celek plný osobností. Některé děti potřebují speciální péči a patří do speciálních škol. Ty, které mají předpoklad začlenit se do normální výuky, aniž by se trápily, by měly dostat šanci.

Hana Fifková, sexuoložka a psychoterapeutka

Inkluze ve školství je pro mne jednoduchá a nediskutabilní, pokud se týká dětí s tělesným handicapem. Ale týká-li se dětí s handicapem mentálním, mám pocit, že snaha o zařazení dítěte, které nestačí duševnímu tempu kolektivu, do kterého se má začlenit, vede často k pravému opaku. Dítě se cítí být vyčleněno, snižuje se jeho sebevědomí a zvyšuje pocit neúspěchu.

Marcel Bystroň, scenárista a režisér

Je to logické. Společnost se neskládá pouze z průměru, ale i z nadaných nebo jinak handicapovaných jedinců. Nevidím důvod, proč s tím nezačít už ve škole.

Pavel Dumbrovský, moderátor

Podle mě je to dobrý nápad, protože některé děti už nebudou předem vyčleňovány z kolektivu a ty ostatní si už od mala uvědomí, že společnost s lidmi určitého postižení nebo jiné rasy je v moderním světě zcela normální. Jen mám obavy, že je to pro učitele obrovská zátěž, za kterou nedostanou pořádně zaplaceno. A navíc se bojím, aby to nevedlo k tomu, že se učitelé budou extrémně věnovat žákům s postižením či cizincům a ti ostatní se látku budou muset naučit jaksi sami.

Petra Černocká, zpěvačka a herečka

Záměr chápu, ale ohledně provedení jsem trochu v rozpacích. Jenže tak je to u nás se vším. Nejdřív přijde direktivní příkaz a pak se začnou odhalovat a případně odstraňovat závady. Jako vždy jdeme hrdě svou vlastní cestou pokus–omyl místo toho, abychom se poučili u sousedů, kteří už mají s inkluzí zkušenosti. Ti, kterých se to týká (školy, učitelé, rodiče), jsou do diskuze zváni poslední. A abych nezapomněla: jako vždy, když se zavádí něco nového, musí to stát pěkný balík – jako vždy, když je nějaká nová příležitost pro parazitní podnikavce přisát se ke státnímu penězovodu.

Připravila Eva ROKYTOVÁ

Nejčastější zdravotní potíže učitelů a jak na ně

Učitelé jsou posuzováni a hodnoceni zejména po stránce intelektuální a duševní. Ale co jejich fyzická schránka? I ta je pro tuto profesi důležitá, ne náhodou se říká – ve zdravém těle zdravý duch. A proto jsme se zaměřili na zdravotní potíže, které pedagogům znepříjemňují život, a pokusili se najít způsob, jak jim od nich pomoci.

SYNDROM KARPÁLNÍHO TUNELU

Není pochyb o tom, že kancelářská práce zdraví neprospívá. Lidem, kteří tráví dlouhé hodiny u počítače, hrozí srdeční a cévní onemocnění, vysoký krevní tlak, cukrovka či problémy s pohybovým systémem. Jednou z nejčastějších nemocí z povolání je také syndrom karpálního tunelu. V České republice jím trpí přibližně 30 tisíc lidí a jejich počet každoročně stoupá.

Příčiny onemocnění

Syndrom karpálního tunelu způsobuje útlak nervu a jeho následné nedokrvení pod příčným zápěstním vazem v tzv. karpálním tunelu. Vzniká na základě genetické predispozice, po úrazu zápěstí, po zánětech, při hormonálních změnách v organismu během těhotenství nebo menopauzy, příčinou může být také dlouhodobé přetěžování ruky, například při práci s počítačem. Syndrom postihuje tři až šest procent populace. U žen se vyskytuje až třikrát častěji než u mužů, a to nejčastěji mezi 40. až 50. rokem, u mužů pak po 60. roce života.

„Příčinou syndromu karpálního tunelu při kancelářské práci je především práce s myší a klávesnicí. Dochází při ní k jednostrannému přetěžování jedné ruky a mnohdy i jednoho nebo dvou prstů. Potíže může zapříčinit nevhodná pracovní poloha horních končetin v zápěstí a špatný způsob psaní na klávesnici," říká praktický lékař Michal Lazák. Nejvíce problémů způsobují klasické rovné klávesnice. Jejich uživatelé píší často ve fyziologicky nevhodné poloze zápěstního kloubu, což přispívá k většímu namáhání šlach i nervů procházejících zápěstím. Vhodnější jsou proto klávesnice lomené či zaoblené. Syndrom karpálního tunelu může mít pro zaměstnance neblahé důsledky. Onemocnění může vést až k pracovní neschopnosti a riziku ztráty zaměstnání.

Akutní příznaky

Akutní příznaky nastupují obvykle postupně a jsou převážně senzitivní povahy. Pacienti si stěžují na mravenčení nebo pálení prstů, které zesiluje po zatížení ruky, ale často se objevuje i v klidovém stavu. Bolesti mohou být tak velké, že pacienta mohou i v noci budit ze spánku, a to i několikrát. Následným příznakem syndromu karpálního tunelu jsou bolesti v zápěstí a bolesti prstů ruky. Ruka působí nešikovně a postupně ztrácí svalovou sílu. Svaly ochabují a začínají se projevovat poruchy jemné motoriky ruky, nejčastěji například při zapínání knoflíků, sbírání drobných předmětů ze stolu, otevírání kulatých uzávěrů lahví apod. V chronickém stadiu ubývá bolesti a trnutí, ale naopak dochází ke ztrátě citlivosti a síly v prstech. Charakteristický je i úbytek svalů v dlani.

„Léčba syndromu karpálního tunelu probíhá konzervativní nebo chirurgickou cestou, měla by však vždy být řízena lékařem. V prvním případě spočívá v klidovém režimu a omezení zátěže, jež k problémům vedla.

Konzervativní léčba

K udržení správného postavení ruky napomůže měkká ortéza. Doporučují se některé z fyzioterapeutických technik zaměřených proti otoku měkkých tkání, lokální i celkové podávání léků proti otoku a zánětu, jako je například ibuprofen, případně lokální aplikace kortikoidů v injekční formě," doplňuje Michal Lazák.

Při prvních známkách bolesti šlach na rukou je možné zvolit léčbu kombinací systémového, tedy tablet, a lokálního, což může být krém nebo gel, antirevmatika, která kromě tlumení bolesti působí také protizánětlivě. Pokud selže konzervativní léčba, přistupuje se k chirurgickým zákrokům.

Táňa PIKARTOVÁ

Některé prohřešky žáků uvádějí učitele do rozpaků

Ve škole se může přihodit ledacos. Žákovi třeba může zmizet svačina. I to se někdy stává. Marušce se ztrácela vždy, když měla v ní šunku. Posléze se ukázalo, že svačiny kradl Pepík, protože měl na ně neodolatelnou chuť. Doma totiž k masu nepřišel, jsou přísní vegetariáni. Paní učitelka dlouho přemýšlela, zda vůbec Pepíka trestat.

Jak na tuto prekérní situaci pohlíží dětská lékařka?

„Z hlediska správné výživy je nutné podotknout, že zrovna šunka není pro dítě to pravé, ale kdyby to byl například kousek hovězího – třeba v rajské omáčce –, bylo by to zdravější. Nicméně je pravda, že tělo si řeklo své a rodiče dítěte – vegetariáni – by se nad tím měli zamyslet. Člověk je přece od přírody všežravec, nikoliv býložravec," je přesvědčena Alena Motlová.

Další lékařka, Jarmila Slaninová, má s nebohým žákem rovněž slitování. „Je to smutné, kolik současných rodičů jsou takoví sobci, že je dušička dítěte ani trochu nezajímá a ani nemají čas se nad tím zamyslet. Děti jsou často opravdu chudáci. Rodiče by si měli uvědomit, že svou ‚péčí' sami donutili dítě krást. Takové důležité rozhodnutí o životosprávě by měl udělat každý ze své vůle – a tehdy, když k tomu dospěje."

Paní učitelka se tedy rozhodla pozvat Pepíkovy rodiče do školy a informovat je o jeho prohřešku. Také jim doporučila, aby situaci zkonzultovali s dětskou lékařkou.

Eva ROKYTOVÁ

Nejvíce ocenění na Effie 2017 získala kampaň SZIF

Státní zemědělský intervenční fond získal v soutěži Effie Awards Czech Republic 2017 za svou kampaň „KLASA: Jak Češi opět začali kupovat kvalitní potraviny" dvě stříbrné medaile, a to v kategoriích Potraviny a Veřejné zakázky. Cílem kampaně bylo zvýšení edukace spotřebitelů na téma kvality potravin a důležitosti preference kvalitnějších potravin.

Na konci října proběhl slavnostní galavečer v kině Lucerna, na němž se udělovaly ceny za nejefektivnější reklamu roku – Effie Awards Czech Republic 2017. Skvělého úspěchu dosáhla kampaň Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) nazvaná „KLASA: Jak Češi opět začali kupovat kvalitní potraviny". Stříbrné medaile si odnesla hned ze dvou kategorií: „Potraviny" a „Veřejné zakázky".

„Pro státní správu, jako je SZIF, je to velký úspěch. Vyplývá z toho, že i stát umí promyslet a připravit účelnou kampaň s výbornými výsledky a efektivně nakládat s prostředky daňových poplatníků," uvádí Martin Šebestyán, ředitel SZIF.

„Cílem této kampaně bylo podpořit v naší zemi potraviny, které jsou opravdu kvalitní, a vymanit se tak ze slevové spirály v obchodech. Představili jsme spotřebitelům animovaného panáčka Klasáčka jako ambasadora kvality. Jeho prostřednictvím jsme jim začali vysvětlovat, co je znakem kvality u různých potravin a proč je to vůbec tak důležité. Informačnímu formátu kampaně jsme pak podřídili i další komunikační kanály," vysvětluje Martin Šebestyán.

Díky úspěšné loňské spotřebitelské soutěži se prodaly bezmála 3 miliony výrobků oceněných značkou kvality. Na základě červencové analýzy agentury GfK se pak následně zjistilo, že tržby těch značek, které byly v kampani komunikovány, vzrostly o neuvěřitelných 8 miliard korun se ziskem 1,2 miliardy korun. Z hlediska ukazatele návratnosti investice – ROI – kampaň dosáhla neuvěřitelného výkonu 4 142 %, což představuje návratnost 40 Kč při každé vložené jedné koruně do této kampaně.

„Obrat produktů Klasa rostl o téměř 5 % rychleji než celý trh, a to dokonce navzdory tomu, že v sortimentu KLASA výrobků od podzimu postupně mizí slevy," hodnotí úspěch kampaně ředitel SZIF. „Tímto bych rád poděkoval všem, kteří se na celé kampani podíleli a nadále podílejí, zejména však svým kolegům ze SZIF, dále pak spolupracujícím agenturám. Strategickým partnerem je reklamní agentura McCann Erickson Prague, která vytvořila koncept celé kampaně včetně maskota Klasáčka, veškeré vizuály a zároveň má na starost komunikaci v místě prodeje, PR a sociální sítě. Realizační část řídí 1 Year & More Production a mediální podporu zaštiťuje Knowlimits," dodává Martin Šebestyán.

KŘOVINA školní nábytek

Školní nábytek vyrábíme 25 let

POSKYTUJEME NÁHRADNÍ PLNĚNÍ

TEO 100% český výrobek

Výškově nastavitelná souprava za

3.499,- Kč

Další informace:

www.krovina.cz
www.krovina.com
tel.: 382 274 312
e-mail: krovina@krovina.cz

Výroba: Za Nádražím 2601, 397 01 Písek

DOPRAVA ZDARMA

Platí pro ČR při objednání min. osmi souprav do 31. 12. 2017 Ceny včetně DPH

2018

PETR PŘIKRYL PRO KOČKY SOS HODONÍN

TÝDENÍK ŠKOLSTVÍ
www.tydenik-skolstvi.cz

Vydává Dictum, s. r. o., Senovážné nám. 23, 110 00 Praha 1. Šéfredaktorka Ing. Zlata Šťástková. E-mail: stastkova@tydenik-skolstvi.cz, tel.: 774 824 006. Inzerce a předplatné: mullerova@tydenik-skolstvi.cz, tel. 774 739 484. Za rok vychází 40 čísel, celoroční předplatné tištěné podoby 1 320 Kč, elektronické verze 890 Kč, na predplatne@tydenik-skolstvi.cz nebo www.tydenik-skolstvi.cz. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Vyrábí SOFIPRIN Praha. Rozšiřuje Česká pošta, s. p., Postservis. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt v Praze č. j. NP 3160/1994. ISSN 0862-9641. MK ČR E 4861.